קן תרנגולת הודו

תרנגולת הודו הגדולה הלכה למצוא מקום בטוח לקן שלה. היא הלכה סביב זמן רב אך בסוף מצאה מקום מתאים ואמרה
"יוכלו לחפש במזרח
יוכלו לחפש במערב
אבל לעולם, לעולם

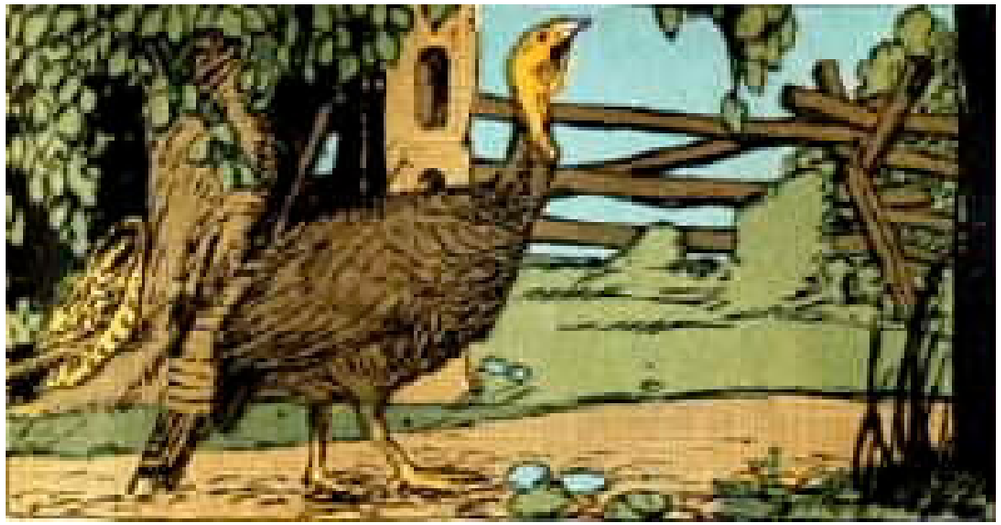

לא ימצאו את הקן שלי."
ותרנגולת הודו הייתה גאה מאוד בכך.

כשהיא חזרה לחצר החווה כל ידידיה דיברו עליה. אלה היו האווזה האפורה, הברווז הלבן, התרנגול האדום והתרנגולת החומה.
"איפה, בכל העולם, הכנת את הקן שלך?"
"נחשו, נחשו" אמרה ההודית הגדולה.
"כנראה ליד בריכת האווזים" אמרה האווזה האפורה שאהבה מים.
"כן, זה המקום" קרא הברווז הלבן, שגם הוא אהב מים.
"ואני חושב שעל ערמת השחת" אמר התרנגול האדום, שאהב להסתובב בחציר.
"כן, בוודאי שם" אמרה מיד התרנגולת החומה.
אבל כמה שחיפשו, לא יכלו לגלות את הקן שלה.
תרנגולת הודו הגדולה הייתה גאה יותר מתמיד.
הילד בילי חיפש תחת הבית ובסככת הכלים, אבל כמה שלא חיפש, לא יכול היה למצוא את הקן.
ואז אמא שלו אמרה שתחפש. היא יצאה מהבית והתיישבה תחת העץ. כעבור זמן הופיעה ההודית.
היא ראתה את אמא ואמא ראתה אותה.
ההודית הלכה סביב, סביב. אמא ישבה בשקט, בלי

נוע. אחרי זמן מה תרנגולת הודו עברה דרך הפשפש ויצאה לדרך. אמא קמה בשקט, בשקט ועקבה אחריה.

וההודית עלתה לגבעה וירדה מהגבעה ודרך השדה, ועל יד טחנת הקמח. היא הלכה מזרחה, היא הלכה מערבה, אבל מעולם, מעולם לא התקרבה לקן שלה.
"אני מוותרת" אצרה אמא.

ותרנגולת הודו הייתה גאה יותר מתמיד.
ובוקר אחד אמר אבא "עכשיו אני אחפש את קן תרנגולת ההודו."
הוא חיפש ליד בריכת האווזים, הוא הציץ לשככה, הוא עבר בשדה התבואה וגם ליד טחנת הקמח.
אבא הלך בדרך ארוכה ונשאר בחוץ הרבה, הרבה זמן. בסוף אמר "עשיתי מה שיכולתי, אבל את קן ההודית לא מצאתי."

ותרנגולת הודו הגדולה הייתה עוד יותר גאה. היא באה הביתה רק כשהייתה רעבה.
האווזה האפורה והברווז הלבן, התרנגול האדום והתרנגולת החומה דיברו ודיברו על ההודית הגדולה, אך אף אחד מהם לא ניחש איפה הקן שלה.
ובוקר שמש אחד הופיעה תרנגולת הודו הגדולה כשהיא נכנסת לאט לחצר החווה ואחריה

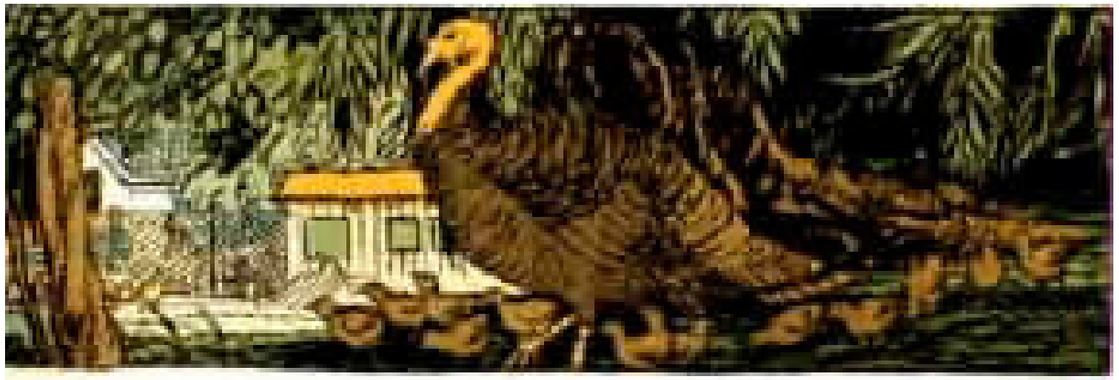

שנים-עשר תרנגולי הודו קטנים בשורה אחת.
"רק הביטו על תריסר התרנגולים הקטנים שלי. הם כולם בקעו בקן שלי שם ליד גדר הרכבת הישנה.
כי הלכתי מזרחה
והלכתי מערבה
וחיפשתי מקום
להכין את הקן שלי".
והיא הייתה גאה, כפי שעוד לא הייתה אף פעם קודם.